

“प्रतिज्ञां मम राजन् । निर्वर्तयितुमर्हसि ।
पुत्रयोरुभयोरेव प्रीतिं त्वसुपलभ्यासं ॥”
तत्पथ्यायः । सुत् २ प्रमदः ३ हर्षः ४ प्रमोदः ५
आमोदः ६ सम्मदः ७ आनन्द्युः ८ आनन्दः ९-
शर्म १० सातम् ११ सुखम् १२ । इत्यमरः ।
१ । ४ । २४ ॥ केचित्तु । सुदादिसप्तकं प्रीतौ ।
आनन्द्यादिपञ्चकं सुखे इत्याहुः इति भरतः ॥
दृष्टदर्शनजन्यं सुखम् । इति मोक्षधर्मे नील-
कण्ठः ॥ कामपत्नी । इति मेदिनी । ते, ३४ ॥ सा
पुरा अन्नङ्गवती वैश्या आचीत् विभूतिहादश्री-
व्रतं कृत्वा रत्नाः सपत्नी जाता । यथा,—
“वैश्यान्नङ्गवती नाम विभूतिहादश्रीव्रतम् ।
समाप्य माघमासस्य द्वादश्यां लवणाचलम् ॥
निवेद्यन्ती गुरवे शय्याचोपस्करान्विताम् ।
अलंकृत्य ह्यधीकेशं सौवर्णामरपादपम् ॥
सा चानङ्गवती वैश्या कामदेवस्य साम्यतम् ।
पत्नी सपत्नी संजाता रत्नाः प्रीतिरिति श्रुता ॥”
इति मातृख्ये २२ अध्यायः ॥
विष्कम्भादिषप्तविंशतियोगान्तर्गत द्वितीययोगः ।
तत्र जातफलम् ।

“प्रस्तिकाखे यदि प्रीतियोगो
नरो ह्यरोगः सुखवान् विनोदी ।
रक्ताक्षुरक्तो विदुषां प्रपन्नः
संप्रापितो यच्छति वित्तमेव ॥”

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

प्रेम । इति मेदिनी । ते, ३४ ॥

प्रीतिक्रिया, स्त्री, (प्रीतिं कृषते सेवते इति । कृष्
सेवने + कः । टाप्) अत्रिद्वयपत्नी । उवा ।
इति शब्दरत्नावली । (प्रीतिभाजि, त्रि ॥)
प्रीतिदः, पुं, (प्रीतिं ददातीति । दा + “आतो-
ऽनुपसर्गे कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।) भङ्गः ।
भङ्ग इति भाषा । तत्पथ्यायः । वाचनिकः २
केलिकिलः ३ वैदशिकः ४ विदूषकः ५
प्रहासी ६ । इति हेमचन्द्रः ॥ हर्षसुखप्रेम-
दातरि, त्रि ॥

प्रीतिदत्तं, स्त्री, (प्रीत्या दत्तमिति ।) प्रीत्या दत्त-
वस्तु । यथा, मितान्तरायाम् ।

“प्रीत्या दत्तन्तु यत् किञ्चित् श्वशुरा वा श्वशुरेण वा ।
पादवन्दनिकश्चैव प्रीतिदत्तं तदुच्यते ॥”

भावे क्लृप्त्यये प्रीतिदानञ्च ॥

प्रीतिभोग्यं, त्रि, (प्रीत्या भोग्यम् ।) प्रीत्या
भक्षणीयमन्नादि । यथा,—

“अन्नानि प्रीतिभोग्यानि आपन्नोन्व्यानि वा
पुनः ।

न च संप्रीयसे राजन् चैवापन्नता वयम् ॥”

इति महाभारते । ५ । ६९ । २५ ॥

पु, ङ सर्मणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-
सक०-अनिट् ।) रेफयुक्तः । ङ, प्रवते । इति
दुर्गादायः ॥

पुष, उ दृष्टि । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
सक०-सेट् । उदिस्यात् ङवेट् ।) उ, प्रीयित्वा
पुष्टा । दृष्टि भङ्गीकरणे । इति दुर्गादायः ॥

पुष, ग सेके । पूर्ती । ङेहे । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (क्रा०-पर०-सेके पूर्ती च सक०-ङेहे
अक०-सेट् ।) ग, पुष्पाति पुषोव । सेकस्थाने
मोचनमिति धातुप्रदीपभङ्गमलौ । इति दुर्गा-
दायः ॥

पुष्टः, त्रि, (पुष् दृष्टि + क्तः ।) दग्धः । इत्यमरः ।
३ । १ । ६६ ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ६ । १४४ ।

“सा यागञ्जलने राजञ्जलना पीतसर्पिषि ।

पूर्णाङ्गुया समं साध्वी जुहाव सहासा तनुम् ।

उपर्यस्था निरस्तासोः पुष्टाः कुसुमदृष्टयः ॥”)

पुष्पः, पुं, (पुष्पाति स्त्रिह्यति पिपति वेति ।

पुष् + “अशुपुषिलटिकखिटिबिश्रभ्यः कन् ।”

उवा० १ । १५१ । इति कन् टाप् ।) ऋतुः ।

(प्रीयति दृष्टतीति ।) द्विवाकरः । इति

सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥

पुष्पा, स्त्री, (पुष्पाति सिचतीति । पुष् + “अशु-

पुषिलटिकखिटिबिश्रभ्यः कन् ।” उवा० १ ।

१५१ । इति कन् । टाप् ।) जलविद्धः । इति

सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥ (यथा, शतपथ-

ब्राह्मणे । ५ । ३ । ४ । १६ । “अथ पुष्पा यज्ञाति ॥”)

प्रेक्ष्यं, स्त्री, (प्रेक्षते पश्यत्यनेनेति । प्र + ईच् +

करणे ल्युट् ।) चक्षुः । इति शब्दरत्नावली ॥

(भावे ल्युट् ।) दर्शनम् । यथा, रघुसम्भारौ ।

“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि पदन्वासावधि

प्रेक्ष्यम् ॥”

प्रेक्ष्यकूटः, पुं, (प्रेक्ष्यस्य कूटः ।) चक्षुर्गोलकः ।

यथा, पाक्षुरोगपूर्वकरूपे माधवकरः ।

“लक्ष्मणोऽप्येवमगन्तव्यं च-
न्द्रेण चक्षुःप्रेक्ष्यकूटप्रोथाः ॥”

प्रेक्षा, स्त्री (प्रकर्षेण ईक्षते धयेति । प्र + ईच् +

“गुरोश्च हलः ।” ३ । ३ । १०३ । इति व्यः ।

टाप् ।) प्रज्ञा । (यथा, महाभारते । ३ । ३६ । ७ ।

“सा तस्मै सर्वमाचष्ट यवक्रीभाषितं शुभा ।

प्रत्युक्तञ्च यवक्रीतं प्रेक्षापूर्वं तथात्मना ॥”)

शुद्धेक्ष्यम् । इत्यमरः । ३ । ३ । २२२ ॥ (यथा,

मग्नौ । ६ । ८४ ।

“प्रतिविद्यापि चेदद्या तु मयमभ्युदयेष्वपि ।

प्रेक्षावर्माणं गच्छेद्वा वा दृष्ट्या ज्ञानानि

षट् ॥”

प्र + ईच् + भावे व्यः । टाप् ।) ईक्ष्यम् ।

इति भरतः ॥ (यथा, भागवते । ३ । १६ । ७ ।

“यत्सेवया चरणपद्मपवित्ररेणुं

सदाः क्षताखिलमलं प्रतिजम्बुशूलम् ।

न श्रीर्विरक्तमपि मां विजहाति यस्याः

प्रेक्षालवार्धमिदरे नियमान् वदन्ति ॥”)

प्रेक्षा । इति शब्दरत्नावली । (श्रीभा । यथा,

भागवते । ३ । ८ । २५ ।

“प्रेक्षां चिपन्नं हरितोपलान्द्रैः

सन्ध्यावन्धनीवैश्वरवक्त्रमद्भुङ् ।

रत्नोदधारीधिसौमनस्य-

वनस्रजो वैश्वसुजाशिप्राङ्गुः ॥”

“हरितोपलान्द्रैर्भरकतशिलाभयपर्वतस्य प्रेक्षां

श्रीभां चिपन्नं खलावस्थातिप्रयेन तिरस्कृत्य-
न्तम् ॥” इति तट्टीकार्यां श्रीभां ॥)

प्रेक्षन् [तु] त्रि, (प्र + इक्षि गतौ + श्रट् ।) चलन-
विश्रयः । संकल्पविश्रयः । यथा,—

“आकृष्टिवद्वखटकसुखपाण्डिपृष्ठ-

प्रेक्षन्संशुचयसंबलितोऽम्बिकायाः ॥”

इत्याद्यमरश्रुतके । १ । ॥

प्रेक्षा, स्त्री, (प्रेक्षते गम्यतेऽनयेति । प्र + इक्षि
गतौ + करणे घञ् । टाप् ।) होला । इत्य-
मरः । २ । ८ । ५३ ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्-
सितस्थाने २४ अध्याये । “नास्यगोशुक्राक्षय-

प्रेक्षादम्यत्यन्तरेणाभियायात् ॥”*) पथ्यं टनम् ।

अश्वगतिः । संवेशनान्तरम् । इति मेदिनी ।

खे, ३ । वृत्तम् । इति धरणिः ॥

प्रेक्षितं, त्रि, (प्र + इक्षि गतौ + क्तः ।) कल्पितम् ।

इत्यमरः । ३ । १ । ८७ ॥

प्रेक्षोल, तु क चापणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(अदन् चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) अन्तःस्थ-

दतीयोपधः । अपिप्रेक्षोलत् । चापलं चक्षुली-

भावः । इति दुर्गादायः ॥

प्रेक्षोलनं, स्त्री, (प्रेक्षोक्षते चक्ष्यतेऽनेनेति ।

प्रेक्षोल + करणे ल्युट् ।) होला । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (भावे ल्युट् । कल्पनम् । यथा, सुश्रुते

निदानस्थाने ८ अध्याये । “विरचनप्रेक्षोलनाजीर्ण-

गर्भशतानप्रभृतिभिर्विशेषैर्वन्धनान्मुच्यते गर्भः

फलमिव दन्तवन्धनाद्भिघातविशेषैः ॥”)

प्रेक्षोलितं, त्रि, (प्रेक्षोल + क्तः ।) होलितम् । तत्प-

थ्यायः । तरलितम् २ लुलितम् ६ प्रहितम् ४

सुतम् ५ चलितम् ६ कल्पितम् ७ धूतम् ८ वेलि-

तम् ९ आन्दोलितम् १० । इति हेमचन्द्रः ॥

प्रेतः, पुं, (प्र + इ गतौ + क्तः ।) नरकस्थपार्श्वी ।

इत्यमरः । ३ । ३ । ५६ ॥ भूतभेदः । ऋते, त्रि ।

इति मेदिनी । ते, ३७ ॥ (यथा, मनुः । १ । २४७ ।

“आचार्यो तु खलु प्रेते गुरुपुत्रे शुभान्विते ।

गुरुदारे सपिच्छे वा गुरुवत् तृप्तिमाचरेत् ॥”)

वैदिकविधानेन यौर्हर्देहिकाभावात् विष्णुदृष्ट्या च

बहुनरकभोगान्ते प्रेतशरीरं भवति । यथा,—

लोमश उवाच ।

“ततो बहुतिथे कावे व राजा पचतः गतः ।

वैदिकेन विधानेन न लेभे यौर्हर्देहिकम् ।

विष्णुप्रद्वेषमात्रेण युगानां सप्तविंशतितम् ।

सुह्रा च यातनां यामीं विस्तीर्णनरको वृषः ॥

समया गिरिराजन् पिशाचोऽभूत्तदा

महान् ॥”

तस्य रूपं यथा,—

“देवदुतिरधीयानः शुश्राव करुणामयः ।

समागद्य तत्सक्तं तं पिशाचं ददर्श सः ॥

विकराणसुखं दीनं पिशाङ्गनयनं भ्रष्टम् ।

ऊर्हस्यर्हजलव्याङ्गं यमदूतमिवापरम् ॥

चलन्निष्ठञ्च लमोहं दीर्घजङ्घिशिराकुलम् ।

दीर्घाङ्गिं मुष्कतुल्यञ्च गर्तार्कं मुष्कपङ्कजम् ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे १६ अध्यायः ॥*)